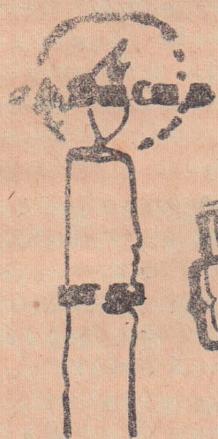

அமலோற்பவ நாயகிசபைத் தியாகிகளின் நூற்றுண்ணேவிழாவில் கு. கூரே அடிகளாடுக்கு விசேஷ மகிழம்

காந்தார உகந்ததைக் காக்காவட்டாக
உதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்புவர்த்தம்"

நாயகிசுடுகட்டு

தக்தி: "நெலிக்கிறங்" யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 300.

Registered at the Ceylon G. P. O. as a Newspaper

93-ம் புத. | யாழ்ப்பாணம், 1968-ம் மூல பூர்டாசிஸ் 21-ங்க சனிக்கிழமை — ஏதி சும் 15 | 36-ம் ஓலை.

பரிசுத்த தந்தையின் நிருபத்தை கொமியூனிஸ்தர்கள் பாராட்டுகிறார்கள்

உலகில் தொழிலாளர் தொகை பெருக வேண்டுமென்பது கொயியுள்ள தர்களின் விருப்பம் ஆகவே, பிறப்பொழுங்குபற்றி அன்மையில் பாரி. தந்தை 6-வது சின்னப்ப பாப்பரசர் உலகுக்கு விடுத்த நிருபத்தை உலகின் பல பாகங்களிலும் எல் கொமியூனிஸ்த தலைவர்கள் மெச்சிப் பேசி விருக்கின்றனர். இங்கிலாந்து தேசத்தில் கொமியூனிஸ்த அறிஞர்களில் ஒருவராகிய ஆர்தர் ரேலே என்பவர் தனது கொமியூனிஸ்த சகோதரர்களைப் பாப்பர சரின் விருபத்துக்கு அடிக்கடி விருப்பத்தை உலகின் பல பாகங்களிலும் எல் கொமியூனிஸ்த தலைவர்கள் மெச்சிப் பேசி விருக்கின்றனர். இங்கிலாந்து தேசத்தில் கொமியூனிஸ்த அறிஞர்களில் ஒருவராகிய ஆர்தர் ரேலே என்பவர் தனது கொமியூனிஸ்த சகோதரர்களைப் பாப்பர அழித்துவிடுகின்றனர்" என்றார்.

தந்தையே, எங்களுடன் இரும்

பரி.தந்தை தென் அமெரிக்க மக்களின் மனதைக் கொள்ள கொண்டுவிட்டார். பாப்பரசரின் விஜயம் தமது வாழ்வில் ஒருதிருப்பத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டது. ஆனால், அவர் ரேமாபுரி திரும் பியதும் அங்கிலமைக்கு என்ன ஆகப் போகின்றது என்று, தென் அமெரிக்க மக்கள் பயப்படுவதனால், "தந்தையே எங்களுடன் இரும்" எனக் கூக்குரல்

இட்டனர் என்று ஆங்கில நாட்டு சல்பட்பிரதேச மேற்றிராணியார் ஹொலன்ட் அடிகளார் பகோட்டாசற்பிரசாத மகாநாட்டின்பின் விடுதிருப்பியதும் கூறியிருக்கின்றனர். தென் அமெரிக்கானில் சமூக சிர்திருத்தத்துக்கு அத்துவாரம் இட்டுவிட்டார் பாப்பரசர் 6-வது சின்னப்பர் என்பதே ஹொலன்ட் அடிகளாரது திடமான நம்பிக்கை.

செக்கோசிலவரக்கிய அகத்களுக்கு பாப்பரசர் உதவுகிறார்

சென்ற மாதம் ருவியா தேசமும், வார்சோ ஒப்பந்த நாடுகளும் செக்கோசிலவரக்கியா தேசத்தின் மேல் படை எடுத்தபோது அத்தே சத்தவர் பலர் உல்லாசப் பிரயாணிகளாய் ஜோராப்பாவிலும், பிறாடுகளிலும் உலாவிக்கொண்டிருந்தனர். இவர்களில் சிலர் தமது நாட்டுக்குத் திரும்பமனமில்லாதவர்களாய் இருக்கின்றனர்; சிலர் தம் வங்கிகளுடன் தொடர்பு துணிட்கப்பட்டுவிட்டதால் பெரும் கஷ்டப்பட்டுகின்றனர். இத்தகையோருக்கு உதவுமாறு பரி. தந்தை ஒரு பெருந்தொகைப் பணத்தை ஒதுக்கி வைத்தது மாத்திரமல்லாமல், "கற்றிருஸ்" என்னும் கத்தோலிக்க தர்ம ஸ்தாபனத்

பிறநாட்டுக் குருமாரை நைஜீரியாவிலிருந்து அகற்ற ஒருமுயற்சி

பழைய இராணுவவீரர் அமைந்த ஒரு சங்கம் நைஜீரியாவிலிருந்து பிறாட்டுக் குருமார் உடனடியாக அகற்றுவிட வேண்டும் என மனுப்பண்ணியிருக்கின்றனர். பிரிந்திருக்கும் பிரிவாகிய பயபிறு பெரும் பாலும் கத்தோலிக்கராயிருப்பதால் நைஜீரியக்குருமார் பயபிறுப்பிரிவை அடிமைப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் எடுக்கும் முயற்சிகளுக்குத்தடையாய் இருக்கின்றார்கள் என்று இவர்கள் கூறிக்கொள்கின்றனர்.

துக்கு இத்தகையோருக்கு அதனால் கூடினாலும் உதவி புரியுமாறு விண்ணப்பித்திருக்கின்றார்.

கத்தோலிக்கர் அமெரிக்க உபஜுதீபதி ஆவாரா?

ஆக்கிய அமெரிக்கதேச ஐனாயக்கட்சியின் சார்பாக இவ்வருட முடிவில் நடைபெற இருக்கும் ஜனதீவித்தேர்தலில் போட்டியிட. அக்கட்சியினர் தற்போது உபஜுதீ

தேரேசா தாயார் சபையினரின் பிறநாட்டுத் தொண்டு

கல்கத்தாங்களில் சென்ற பலவருட மாகச் சமூக சேவைத் தொண்டு ஆற்றிவரும் கன்னியாள்திரைதேரேசா தாயார் அவரது சேவைகள் இந்தியாவில் ஸ்தாபித்துக்கொண்டு கொரைக்கையைத் தீர்க்கும் முறையையல்ல, அப்பிரச்சினையே எழாது தம் இனத்தையே அழித்துவிடுகின்றனர்" என்றார்.

அமலோற்பவாயகி சபைத் தியாகிகள் ஐக்கிய அமெரிக்க பொஸ்ரன் பிரதேசத்திலும், அவஸ்திரேவியாக்கள்டத்திலும் தொண்டாற்றுத் தெர்டங்கிய நாறுவருடங்களைக் கொண்டாட்டத்தை அவ்விடங்களில் இங்காட்களில் கொண்டாட இருக்கின்றனர். இச்சங்கியாச சபையில் அங்கே மேற்றிராணிமார்கள் இருப்பினும் இன்று ஒரே ஒரு கருதினால் மாத்திரமே இருக்கின்றனர். அவர்கூரே அடிகளாரே. ஆகவே, நூற்றுண்டு விசேஷ கொண்டாட்டங்களில் தலைமை வகிக்குமாறு பொஸ்ரன் பிரதேசத்திலிருந்தும், அவஸ்திரேவியாவிலிருந்தும் நமதுநாட்டுக்கு கருதினால் கூரே அடிகளாருக்கு அழைப்புக்கிடைத்திருக்கின்றது. ரேமாபுரியில் தமக்குதல்லா கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு கருதினால்திகள் அமெரிக்காவுக்கும், அதன்பின் அவஸ்திரேவியாவுக்கும் செல்ல இருக்கின்றனர். நமதுநாட்டுக்குத்திரும்பிவர இருமாசங்கள்வரை செல்லுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

"ஆன்மபலம் ஆயுதபலத்திலும் பேரிது"

அவஸ்திரிய கருதினால் கோனிக் அடிகளார் அன்மையில் ஸ்தாபிவர வாதத்தைப்பற்றி ஒரு மகாநாட்டிற் பேசுகையில், "ஆன்மபலம், ஆயுதபலத்திலும் பேரிது. இதைவகுக்கு செக்கோசிலவாக்கியா எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ருவியாவின் இராட்சத் தூதபலம் ஒருபோதும் செக்கோசிலவாக்கிய மக்களின் ஆன்மபலத்தை அழிக்கப் போவதில்லை" என்றார்.

கத்தோலிக்க உலகமக்களும் பாப்பரசரது நிருபமும்

பலாட்டுப் பத்திரிகைகளிலும் இங்காட்களில் பாப்பரசரது "பிறப்பு ஒழுங்கு" பற்றிய சிருபத்தைத் தாக்குவோரது அபிப்பிராயங்களுக்கே பெருமளவு இடங்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. தாக்குவோர் உளர் என்பது உண்மையே. கத்தோலிக்கர் பலர் இங்கிருபத்துக்கு எதிராக எழுதிவருகின்றனர்தான். ஆனால் தாக்குவோர் கத்தோலிக்க உலகில் ஒரு சிறுபகுதியினரே. பெரும் பாலானேர், தங்களது விருப்பம் எப்படியிருப்பினும், திருச்சபையின் தலைவர் இதுபற்றி கூறியிருப்பதன்படி ஒழுகுவதே தமது கடமைனை எண்ணும் பவர். இந்தியகருதினால் கிருசியாள் அடிகளார் கூறியிருப்பதுபோல், "கத்தோலிக்க மக்கள் பாப்பரசருக்கு அடங்கி நடக்கும் பண்பாட்டின்படி நடந்துகொள்ளுவர் என்பது தின்னாம்" என்று இந்திய மக்களைப்பற்றிக் கூறுவது உலகின் எங்காட்டுக்கும் பொருத்தமாகும்.

ஐந்தீபதி மக்காறியஸ் அடிகளார் பாப்பரசரைச் சந்தித்தார்

சைப்பிரஸ்தேச ஐந்தீபதியாகிய அதிமேற்றிராணியார் மக்காறியஸ் சென்றவாரம் பாப்பரசரைச் சந்தித்தீக்கச் சென்றிருந்தார். பரி. தந்தையுடன் 45சிமிடம்வரை அளவளவினார். இச்சந்திப்பில்

உண்டு. ஏனெனில், தேர்தலில் தனக்கு இரண்டாவதாக சென்றவர் எட்மண்ட் மஸ்கி என்பவரை இவர் பியரித்திருக்கின்றார். சென்றநர் மஸ்கி ஒரு கத்தோலிக்கர்.

ஒரு விசேஷ தன்மை எதுவில்லை எனவும், பரஸ்பர அன்பு வளர்ச்சிக்காகவே ஐந்தீபதி பாப்பரசரைத் தரிசிக்க விரும்பினாரென வும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவே இவ்விருவரும் சந்தித்துக்கொண்ட முதல்முறையாக கும். மக்காறியஸ் அடிகளார் ஓர் "தொடொடாக்ஸ்" பிரிவினரின் தலைவர். வத்துக்கான் சங்கத் தீர்த்தான் துக்கு இப்பிரிவினரும் அவதானிகளை அனுப்பியிருந்தனர்.

தினசரி பூசை வழிகாட்டி புரட்டாதீ—1968

22 ஞ. பரி. ஆவி விழாவுக்குப்பின் 16ஆம் ஞாயிறு	[ப]
23 தி. புனித லீலைஸ்	[சி]
24 செ. சிமைப்பூசை	[ப]
25 பு. சிமைப்பூசை	[ப]
26 வி. சிமைப்பூசை	[ப]
27 வெ. புனித கோஸ்மாஸ், தமியான்	[சி]
28 ச. புனித வென்செஸ்லாஸ்	[சி]

சுத்தியவேத பாதுகாவலன்

1968-ம் ஞான புரட்டாசிம் 14-நால்

காணிக்கை அவசியமா?

கோவிலில் காணிக்கை சேர்ப்பது பலருக்குப் பிடிக்காததோன்றுக் கிருந்து வருகிறது. யாது காரணத்திற்காகவோ சமயத்துக்கும், பணத்துக்கும் பொருத்தமில்லை என்று கருதுகின்றனர். மற்ற வேளைகளில் பெருந்தொகைப்பனத்துடன் பழியவர்கள் கூட காணிக்கை வேண்டியில் நாணயங்கள் எழுப்பும் ஒசையைக்கேட்டுத் திடுக்கிடுகின்றனர். அது பொருத்தமற்றாகப்படுகிறது. ஆனால், ஏன் அவ்விதம் கிருக்க வேண்டும்? ஆலயத்தில் காணிக்கை எடுக்கப்படாத காலம் என்றும் கிருந்துண்டா? பழைய ஏற்பாட்டு நாட்களிலிருந்தே இவ்வழக்கம் கிருந்துவருகிறதே.

சில சமயத்தில் நாம் கேட்ட உபதேசங்கள் சிலவே இத்தகைய ஓர் ஜியத்தை எம்மனதில் ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். தேவனுக்கும் ஜியத்துக்கும் தொண்டு செய்ய முடியாது என்று வறுமையின் சிறப்பைப்பற்றி எடுத்துக்கூறியதைக் கேட்டதன்பின் பணத்தைத் தூய்மையற்ற ஒரு பொருளாகக் கருத்த தொடர்க்கு கிறோம். அதே பணத்தைக் காணிக்கையாகப் போடுவது எமக்குத் திகைப்பை உண்டாக்குகிறது.

ஆனால், பொருள் தன்னில் தானே தீங்கானதல்ல. உழைப்பின் பயனாக அது பெறப்படும் போது உழைப்பின் சின்னமாக வும், மாண்புமிக்க பொருளாக வும் விளைங்கிறது. எந்தப் பொருளும் இறைவனுக்கு முதன் முதல் அர்ப்பணம் செய்வதால் தூய்மையும், மாண்பும் பெறுகின்றது. ஆகவே, நாம் காணிக்கை அளிப்பது இறைவனுக்கு எமது பணம் தேவைப்படும் எனபதற்கால்; எமது வாழ்வையும், அன்பையும் அவருக்கு அர்ப்பணம் செய்வதன் மூலம் அவரை மகிழ்வைப்படுத்துவதற்காகவே. தேவனின் திருச்சபையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு எமது செபும், வாழ்வும் உதவுவது போலவே, எமது காணிக்கையும் உதவும். பூசைவேளையில் எமது பலிப்பொருளான கிறிஸ்துவை நாம் பிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும்போது எம்மையும் கூடவே ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். காணிக்கைப் பொருளான அப்பும், இரசமும் எமது உழைப்பின், வாழ்வின் சின்னமாக இருக்கின்றன. அதே போன்றதொன்

செக்கோல்லோவாக்கியாவில் திருச்சபை

செக்கோல்லோவாக்கியாவில் கம்யூனிஸ் சீர்திடுத் துந்திர இயக்கையோது அங்குள்ள திருச்சபைக்கு நல்காலம் தோன்றுவதற்கான வாய்ப்புகள் தென்பட்டன. ஆனால், ரஷ்சிய படைகள் செக்கோல்லோவாக்கியாவை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டதும் அவ்வாய்ப்புகள் நீங்கிட்டன.

செக்கோல்லோவாக்கியாவில் புதிய ஆட்சி ஏற்பட்டதும், தொழிற்சாலையிலும், வயல்வெளிகளிலும் வேலைசெய்து வந்த குருமார் கோவில்களில் திருப்பலி நிறைவேற்றத் தொடங்கினர். விசுவாசிகளும் ஆட்சியினரின் அச்சமின்றி கோவிலுக்குத் திரண்டுவந்தனர். ஆயர்களும் விசுவாசிகளுக்கு நிருபங்களை வரையத் துவக்கினர்.

பிராக் மேற்றிராசன ஆண்டகை தமது விசுவாசிகளுக்கு எழுதுவதாவது: “நீண்ட நாளாக நாம் நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்த்த உண்மையும், நீதியும் தற்போது நமது பொதுவாழ்வில் நிலைபெற்ற தொடங்கியுள்ளன. கடங்கால துங்பமும், அச்சமும் நம் நினைவில் இன்னும் தெளிவாகான்னன. கடங்கால துங்பச்சமையை ஒன்றுக்கூட தோம், என்னி கையாடப்பட்டோம், ஒதுக்கப்பட்டோம், துங்குவதப்பட்டோம், பொதுவாழ்வில் குந்து தள்ளிவைக்கப்பட்டோம், வன்முறையில் அகப்பட்டுத் தவித்தோம், நாடுகடத்தப்பட்டோம், கைதிபாக்கப்பட்டோம், இழிவசெய்யப்பட்டோம், அச்சுத்தப்பட்டோம். கடங்கிருபதுவூண்டு காலத்தின் ஒவ்வொரு ஊரும் பெரியவெள்ளியாகவே கிருந்துவந்தது.”

செக்கோல்லோவாக்கியாவில் ஏற்பட்ட சுதந்திர சீர்திடுத் துந்திர இயக்கத்தில் அதிகாரபூர்வமாகத் திருச்சபைக்கு உரிமைவழக்கப்படவில்லையாயினும், எதிரான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால், தற்போதைய ரஷ்சிய

எமது பொருட் காணிக்கையும். முற்காலத்தில் காணிக்கையாகக் கொண்டுவரப்பட்ட அப்பம் இரசம் ஆகியவற்றில் சிறிதளவு மட்டுமே பலிக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது. மிகுதி ஏழைக் கிறிஸ்தவர்களுக்கென ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டது. சனத்தொகை பெருகிய போது காரியத்தைச் சுலபமாக்க உணவுப் பொருளுக்குப் பதில் காணிக்கையாகப் பணம் செலுத்தப்பட்டது.

அடுத்தபடியாக நாம் காணிக்கையாக எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்றுகேள்வி எழுகின்றது. சில இடங்களில் ஆதையெல்லாம் கணிதீரித்தியாகக் கணக்கிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், ஆதைப்பற்றி நாமே முடிவு செய்வதுதான் சிறந்தது. எவ்வளவு கொடுத்தபோதிலும், அதன் அர்த்தத்தை நாம் உணர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். “எங்கே உன்திரவியம் உண்டோ அங்கே உன் இருதயமும் இருக்கும்” என்பதற்கொப்ப மகள் எதைத்தாபர்ப்பதற்காகச் செலவு செய்கிறார்களோ அந்த ஸ்தாபனத்தில் அவர்களுக்கு ஆர்வமும், அக்கறையும் ஏற்படுவது ஆய்வுகை.

தாம் பிறசெலவுகள் செய்தபின் மிஞ்சிய சில்லறை நாணயங்களைக் காணிக்கையாகப் போடுவது அர்த்தமற்றது. உழைப்பின் முதற்பல்லை இறைவனுக்கு அர்ப்பணப்படுத்துவதற்காகவே. தேவனின் திருச்சபையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு எமது பலிப்பொருளான கிறிஸ்துவை நாம் பிதாவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். காணிக்கைப் பொருளான அப்பும், இரசமும் எமது உழைப்பின், வாழ்வின் சின்னமாக இருக்கின்றன. அதே போன்றதொன்

சிய ஆக்காமிப்பால் கடந்த திருப்பது ஆண்டுகள் பெரியவெள்ளி மீண்டும் காலவரையின்றி நீங்களாம்.

சிமுக்கு ஐரோப்பிய கம்யூனிஸ்த நாடுகளில் திருச்சபை கிலுவையைச் சுமங்கு கலவரிப்பாதையில் நடந்து வருகிறது.

சிலுவைப் பாதையில் திருச்சபை

செக்கோல்லோவாக்கியதிருச்சபையின் சிலுவைப்பாதை மிகக் கடுமையானது. நீண்டகாலம் தொடர்ந்தது.

1948ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் ஸ்டாலின் சித்தாந்திகளான கம்யூனிஸ்துகள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். 1945ஆம் ஆண்டு செக்கோல்லோவாக்கிய காட்டின் தேசியவிருதும், பதக்கமும்பெற்ற பேராயர் பொரன் அவர்கள் கூறியதாவது: “செக்கோல்லோவாக்கியதிருச்சபை தன் உரிமைகளை கம்யூனிஸ்தர்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். 1945ஆம் ஆண்டு செக்கோல்லோவாக்கிய காட்டின் தேசியவிருதும், பதக்கமும்பெற்ற பேராயர் பொரன் அவர்கள் கூறியதாவது: ‘செக்கோல்லோவாக்கியதிருச்சபை தன் உரிமைகளை இழுத்து இன்று தன்புறம் அளவு வேறந்தாராலும் துன் புற்றதில்லை.’”

கம்யூனிஸ்தர்கள் உடனே எதிர் நடவடிக்கையில் இருக்கினர். ஆண்டகையை வேவுபார்க்க உளவாளிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். ஆண்டகை பொரன் திடை ரெனக்கைதுசெய்யப் பட்டார். விசா

ரைண்கும் வழியில்லை விசாரணை நடைபெறவில்லை. கைத்தீவுப்பல துண்பங்களை அனுபவித்த ஆண்டகை 1965இல் உரோமங்கர்செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டார். அங்கு அவர் நாடு கடத்தப்பட்ட கர்த்தினார் இருந்து வருகிறார்.

1950இல் கம்யூனிஸ்தர்கள் தூறவற சபைகளையும், மடங்களையும் கைப்பற்றி முடினர். புதிய குருக்களும் சமய அலுவலரும் சமயப்பீர்த்தி பெறகிற வர்களும் இராணுவத்தில் வலுக்கட்டாயமாகச் சேர்க்கப்பட்டார். வயது முதிர்த குருக்களையும், சமய அலுவலர்களையும் தொழிற்சாலைகளையும் வேலைசெய்ய அனுப்பினர்கள்.

எல்லாக் குருமடங்களையும், இறையியல் கலூரிகளையும் முடிசிட்டனர். இரண்டு அரசினர் குருமடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. கம்யூனிஸ்தர்களே ஆண்டிற்கு இருபதுக்குருமடமானவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டனர். இரகசிய பொலிசார் ஆக்கக்கத்தில் அவர்கள் இருந்து வந்தார்கள்.

1955இல் 13 ஆண்டக

அன்புள்ள தம்பி, தங்கையரே!

கிறிஸ்தவ கோவில்களிலும், விடுகளிலும், பாடசாலைகளிலும். சேமக் காலைகளிலும் சிலுவை வைக்கப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் அவதானித்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா? இது ஏன் என்று நீங்கள் சற்றுச் சிந்தித்துண்டா?

நமது ஆண்டவராகிய யேசுக்கிறிஸ்துநாதர் சிலுவையில் மரித்து நம்மை இரட்சித்தார். ஆகையால், சிலுவை நமது இரட்சனியத்தின் சின்னமாக விளங்கின்றது. நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது குருவானவர் நம்மேல் தண்ணீரினால் சிலுவை அடையாளம் முழுமை வரைந்து நம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்தினார்: எனவே, சிலுவை அடையாளம் சிறிஸ்தவ நுடைய கொந்த அடையாளமாக இருக்கின்றது. சிலுவை அடையாளத்தைப் பகிரங்கமாய் வரைந்துகொள்வதற்கு ஒரு சிறிஸ்தவன் ஒருபோதும் வெட்கப்படக்கூடாது. தருணம் ஏற்படும்போது, சிலுவை அடையாளத்தைக் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதார் முன்னிலையில் துணிவுடனும் பத்தியுடனும் வரைந்துகொள்வதினால் நாம் கிறிஸ்துநாதருக்கும் அவர் ஸ்தாபித்திருமைக்கும் சாட்சியம் அளிக்கக் கூடியவர்களாயிருக்கிறோம்.

அன்புத் தம்பி தங்கையரே! நீங்கள் சிலுவை அடையாளத்தை ஒவ்வொருநாளும் அநேகமுறை—விசேஷமாய்ச் செபம் செய்யும்போது—வரைந்துகொள்கிறீர்கள் அல்லவா? அதைப் பக்கியோடு வரைந்துகொள்ள நீங்கள் பழகிக்கொள்ளவேண்டும். இன்னும் பாவச்சேதனை வேளைகளிலும், ஆபத்து வேளைகளிலும், பிரதான கரும்பகளைத் தொடங்கும்போதும் சிலுவை அடையாளத்தைப் பத்தியுடன் வரைந்துகொள்ளப் பழகிக்கொள்ளுங்கள். எமக்காகச் சிலுவையில் அறையுண்டு மரித்து கிறிஸ்து பெருமானின் அன்பும் அருளும் உங்களுக்கு நிச்சயமாய்க் கிடைக்கும்.

—அன்னு

நான் கண்ட கணவு

அன்று படுக்கையில் படுத்திருக்கிறேன். கூட்டை விட்டுப் பறந்து போன எங்கள் கிளியின் ஞாபகம் வந்தது. பால் கொடுத்தோம்; பழம் கொடுத்தோம். ஆனாலும், அந்தக் கிளி எங்களை மறந்துபோய்விட்டது. பட்டினி கிடந்து இருந்துபோக வேரிட்டாலும், சுதந்திரமாய் வாழ வதே மேல் என்று அந்தக்கிளி நினைத்திருக்கவேண்டும்.

கிளியின் நினைவில் என் கண்கள் மயங்கவே, தூக்கம் என்னை அணிந்துக்கொண்டது.

கிளியைத் தேடிப் புறப்பட்டேன். நின்டபூரச் சோலைகளி னிடையே என் கால்கள் நடந்து போயின. கண்கள் மரங்களின் உச்சியில் நடனமாடும் பறவைகளைப் பார்த்துச் சென்றன. காதுகள் அந்தப் பறவைகளின் இனிய தீத்தில் அமிழ்ந்தி இருந்தன.

“ஏ! பெண்ணே! அங்கே யில்” என்று ஒரு குரல் கேட்டுத் திடுக்குற்று நின்றேன். “யாரும் அடைய முடியாத என் தவச் சோலையில் வந்த பேண் நீயார்?” என்றால் ஒரு முனி வர். “ஐயா முனிவேந்தே! என் கிளி யைத் தேடிவங்கேன், என்னை மனித்துவிடுங்கள்” என்று முனிவரைப் பார்த்து மன்றுடினேன்.

“பெண்ணே! நீ எதைத் தேடிப் புறப்பட்டாயோ அதைப்போல் நீ ஒரு கிளி ஆக்கடவாய்” என்று சுபித்து மறைந்தார் அவர்; நான் கிளியைன். நான் கவலைப்பட வில்லை: சோலையின் மேலே சங்கேத ஓத்தோடு தாவிப்பறந்தேன். ஆகாநின்ட வானத்தில் பூமிக்குமேல் பறப்பதில் எவ்வளவு ஆனந்தம் இருக்கிறது? பறந்து பறந்து சென்றேன். மரங்கள், செடிகள், மாடமாளிகைகள், ஆறுகள், நீர் அருளிகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பறந்துசென்றேன்.

கடைசியாக இமாலய மலையின் உச்சியைப்போய்ச் சேர்ந்தேன். எவ்வெறஶ்த் திருத்தில் நின்று. உலகைப் பார்த்தேன்: ஆகாமோட்சம் அங்கேதான் இருந்தது. வெள்ளியை உருக்கினுற்போல் மலையின் உச்சி வெண்பனியால் நிறைந்து இருந்தது. தொலையில் தெரிந்த வெண்பனியில் சிகரங்கள் தேவகன்னிகைகளைப்போலாகின்றன: மேகங்கள் நான் நின்ற சிகரத்தைத் தொடருமிட யாமல் ஆயிரக்கணக்கான அடிக்கீழே பதிந்து மலையை முடியிருந்தன. அண்ணூர்த்து பார்த்தேன், தெளிந்த தூய நீல வானம் என்னை மறக்கக்கூடியது:

அப்போது “ஹில்லி” அந்தக் கிளியைப்பார். எங்களுக்கு முன்னேயே இந்தக் கிளி எவ்வெறஸ்ருக்கு வந்துவிட்டது. நாங்கள்தான் எவ்வெறஸ்ரை முதன் முதல் அடைந்தோம் என்ற சத்தம் கேட்டது.

கீழே பார்த்தேன்: எவ்வெறஸ்ரின் உச்சியில் இருவார் நின்றதை அப்போதான் கண்டேன். திடீரையைப் பனிக்கல்லு ஒன்று என்மேல் பட்டது. பெற்றம்மா! என்று சப்தமிட்டுப்போல் நிறைந்த அப்படி அம்மா! என்று மலைக்கிளியைப்போதும் சிலுவை அடையாளத்தைப் பத்தியுடன் வரைந்துகொள்ளப் பழகிக்கொள்ளுங்கள். எமக்காகச் சிலுவையில் அறையுண்டு மரித்து கிறிஸ்து பெருமானின் அன்பும் அருளும் உங்களுக்கு நிச்சயமாய்க் கிடைக்கும்.

சோம்பற்றனம் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும்; ஒப்புக்கொள்கிறேன். சோம்பற்றனம் உடம்பையும் பாதிக்குமா?

கண்டிப்பாகப் பாதிக்கும். மலம் கழிக்க வேண்டும்போலிருக்கொள்கூடிய கழுகுகளாகவும் மாற்றக்கூடிய சக்திவாய்க்கதை. பேராசையும் பொருமையும்கொண்ட எவ்வரும் வாழ்க்கையில் நல்லவர்கள் என்று பெயரொடுத்ததில்லை.

—சார்லஸ் பில்டிங்,

உள்ள கவர்ந்தேழுக் தொங்கு கினங்காத்துக்கொள்ளுங்கோ குணமே குணமென்க.

—நன்னெறி.

தன்னை மொருவனிகழுத் துரைப்பிற்கு உள்ளவைப் பின்னையுரையாப் பெருமை.

—அறநெறிச்சாரம்.

தொகுப்பு: இ. பேர்னுட்

பெருமைக்குரிய பெரியார்

அவன் ஓர் இளங்கவிஞர். பார்க்கும் பொருள் ஒவ்வொன்றையும் பற்றிப் பாட்டு இயற்றுவதில் அவனை விடச் சிறந்தவர் வேறு யாருமில்லை அந்த நாட்டில். பாய்ந்தோடும் அருவியைப் போன்றது அவனுது அமுகநடை. பத்திரிகைகளைவெல்லாம் அவன் கவிதைகள் வெளி வந்து கொண்டிருந்தாரேம்; அந்தத் தேசத் திருந்த இலக்கியக் கழகம் பாடல் போட்டு ஒன்று வைத்தது. எல்லாக் கவிஞர்களும் அதில் கலந்துகொண்டார்கள். ஆனால், அவன் மட்டும் அதில் கலந்துகொள்ளும் நிலையில் இருக்கிறீர்கள் வெளியில், மகனின் வெற்றியைக் கேட்ட அந்தத் தாய் அவனைப் பெற்றபோது அடைக்குமிக்கியை விட அதிகமான மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

பெருமைக்குரிய பெரியார் — அந்த அன்றையின் மகன் யார் தெரியுமா? கவிஞராக மட்டுமல்ல, கதாசிரியராகவும் பேர்பெற்று, அநேகாநேகம் உள்ளாம் உருக்கும் நாவல்களை உலகுக்களித்த பிரான்ஸ்நாட்டுப் பேனை மன்னன் விக்ரர் ஹியூவோ தான்.

முடிவு தேதி நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. தன் தாய்க்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தான் அந்தக் கவிஞர் தொட்டித்தான்: “பாடுப் போட்டியில் நீ கலந்துகொள்ள வில்லையா?” — தன் மகனின் பார்த்துத் தொட்டான் வில்லையா! தொட்டான் கொடுமையால் பார்த்துத் தொட்டான் வில்லையா! தான் மகனின் பார்த்துத் தொட்டான் வில்லையா! தான் மகனின் பார்த்துத் தொட்டான் வில்லையா! தான் மகனின் பார்த்துத் தொட்டான் வில்லையா!

முடிவு தேதி நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. தன் தாய்க்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தான் அந்தக் கவிஞர் தொட்டான்: “பாடுப் போட்டியில் நீ கலந்துகொள்ள வில்லையா?” — தன் மகனின் பார்த்துத் தொட்டான் வில்லையா!

முடிவு தேதி நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. தன் தாய்க்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தான் அந்தக் கவிஞர் தொட்டான்: “பாடுப் போட்டியில் நீ கலந்துகொள்ள வில்லையா?” — தன் மகனின் பார்த்துத் தொட்டான் வில்லையா!

முடிவு தேதி நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. தன் தாய்க்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தான் அந்தக் கவிஞர் தொட்டான்: “பாடுப் போட்டியில் நீ கலந்துகொள்ள வில்லையா?” — தன் மகனின் பார்த்துத் தொட்டான் வில்லையா!

முடிவு தேதி நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. தன் தாய்க்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தான் அந்தக் கவிஞர் தொட்டான்: “பாடுப் போட்டியில் நீ கலந்துகொள்ள வில்லையா?” —

